

ธาดาอนุสรณ์

แกะรอยจิตวิญญาณในการทำงานของ อ.ธาดา

ความเป็นจิตวิญญาณ (Spirituality) คือ สภาวะของแก่นแท้ที่อยู่ในโลกภายในของคน ที่จะทำให้บุคคลนั้นเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ เป็น Human Being มากกว่า Human Doing ความเป็นจิตวิญญาณเกี่ยวข้องกับคุณค่า คุณธรรม ความดีงามที่เป็นสากลที่ทุกคนยอมรับได้ และเป็นปัจจัยหลักในการกำหนดสุขภาวะในชีวิตของคนและผู้คนที่อยู่ในสังคมนั้นๆ ความเป็นจิตวิญญาณจึงเป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญของความเป็นมนุษย์ที่ดี หลายคนเข้าใจผิด คิดว่าศาสนาเป็นเรื่องเดียวกับจิตวิญญาณ ซึ่งจริงๆ แล้วทั้งสองสิ่งนี้มีความแตกต่างกัน ตรงที่ว่า ศาสนาเป็นความเชื่อส่วนบุคคล มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติหรือพิธีกรรมให้ผู้ที่นับถือทำตามไว้ชัดเจน แต่จิตวิญญาณเป็นเรื่องคุณค่า คุณธรรมที่อยู่ภายในมองไม่เห็น คนที่เคร่งศาสนาแต่เพียงภายนอกอาจจะไม่มีหรือเข้าไม่ถึงความเป็นจิตวิญญาณภายในของความเป็นมนุษย์ที่ดีก็ได้ ส่วนคนที่ไม่ฝึกฝน ไม่สนใจในศาสนาเลย อาจจะมีจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่ดีที่ทำให้ผู้อื่นเคารพนับถือยกย่องเขาได้

ในเรื่องจิตวิญญาณของการทำงาน (Spirit at Work) ก็เช่นกัน เรามักจะพบเจอกับคนหลายประเภทที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการทำงานที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพจิตวิญญาณภายในของแต่ละคน บางคนจึงทำงานอย่างมีความสุข บางคนทำงานด้วยความเครียด บางคนทนทำงานด้วยความจำใจ ฯลฯ ซึ่งพอจะแบ่งแยก **จิตวิญญาณของคนทำงาน** ได้เป็น 4 ระดับ คือ

1. ทำงานแบบลูกน้อง

คนกลุ่มนี้ใช้มือทำงานอย่างเดียว เป็นพวกที่ทำงานหนัก ส่วนใหญ่ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ทำงานตามที่สั่งได้ ไม่ชอบใช้ความคิดของตนเอง

2. ทำงานแบบพ่อค้า คนกลุ่มนี้ทำงานแบบมีการคิดคำนวณ แลกเปลี่ยน ต่อรอง สนใจแต่ความอยู่รอดของตนเป็นที่ตั้ง ไม่มีจุดยืนในการทำงาน เปลี่ยนใจและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

3. ทำงานแบบนักรบ คนกลุ่มนี้ทำงานโดยเอาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือผลงานเป็นที่ตั้ง พวกนี้มักจะเป็นพวกที่เก่ง มีความสามารถสูง ทำงานหนัก ต่อสู้ ลุย พร้อมทั้งจะชวนทุกคน ทุกสิ่งทีขวางหน้า ช่วยเหลือ แต่พวกพ้องหรือคนที่มีผลประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น หากไม่มีผลประโยชน์แล้วก็จะไม่สนใจ คนพวกนี้จึงมักจะโดดเดี่ยว ไม่ค่อยมีคนคบหาด้วย

4. ทำงานแบบเทพ ผู้ให้ คนกลุ่มนี้หาได้น้อยมากในสังคม พวกเขาจะทำงานโดยใช้ทุกสิ่งทีตนมีเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม โดยคำนึงถึงความเป็นคนเป็นหลัก คนพวกนี้จึงเป็นที่รักเคารพ และได้รับการยอมรับจากใจของทุกคน

อาจารย์ธาดา ในสายตาของพวกเขา เป็นคนทำงานที่มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ให้ที่สูงมาก และเป็นแบบอย่างของคนที่มีสปิริตหรือจิตวิญญาณในการทำงานที่ควรเอาเป็นแบบอย่าง สิ่งที่เราได้เรียนรู้จากอาจารย์ในช่วงเวลาสั้นๆ ถึงความเป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณมีอยู่มากมาย อาทิเช่น

1. ความเรียบง่าย ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญในการทำให้เกิดการมีส่วนร่วม คิดฉันและคุณมิยะธิดา ได้มีโอกาสทำงานกับอาจารย์

ธาดาในช่วงที่อาจารย์เริ่มจัดตั้งมูลนิธิเหยี่ยวยาเพื่อความสมานฉันท์ (มยส) ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ พวกเราต้องไปประชุมกับอาจารย์ในวันอาทิตย์ เดือนละครั้ง เพราะงานเหยี่ยวยาของศูนย์ประสานงานวิชาการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้ (ศวชต.) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ม.อ.) วิทยาเขตปัตตานี ที่รับผิดชอบอยู่ในขณะนั้น

อาจารย์เป็นผู้ที่สูงทั้งวัยวุฒิคุณวุฒิ และประสบการณ์ แต่การปฏิบัติตัวของอาจารย์เรียบง่ายมาก แบบสูงส่งสูงส่งสามัญ อาจารย์ไม่ติดยึดกับพิธีรีตอง ในทีมนักวิชาการของอาจารย์มีเราสองคนที่ไม่ใช่แพทย์ นักวิชาการ หรือจบปริญญาเอก แต่อาจารย์ทำให้เรารู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของทีม รู้สึกเหมือนเป็นสมาชิกในครอบครัว อาจารย์ให้เกียรติกับทุกคน รับฟังทุกคนด้วยความใส่ใจและตั้งใจ ความเรียบง่ายของอาจารย์ ทำให้อาจารย์ได้ยินเสียงข้างในของคนอื่นได้ชัดเจน ทำให้พวกเขาให้ความร่วมมือกับอาจารย์อย่างเต็มที่ ทุกครั้งที่กลับจากการประชุมกับอาจารย์ พวกเรารู้สึกมีการเติบโตทั้งภายในและภายนอก

2. ความบริสุทธิ์ใจ ซึ่งเป็นคุณสมบัติหลักในการทำให้เกิดความไว้วางใจ อาจารย์ทำงานด้วยใจที่สะอาด บริสุทธิ์ ปราศจากคำว่า ฉัน หรือ ของฉัน อาจารย์จึงสามารถทำให้ทุกคนที่ทำงานด้วยรู้สึกว่าเป็นของทุกคน ทำเพื่อส่วนรวม อาจารย์ไม่เคยทำให้ใครรู้สึกว่า ความคิดของฉันดีที่สุดในตอนต้องทำตาม ตรงกันข้ามอาจารย์กลับส่งเสริมสนับสนุนทุกคนให้ช่วยกันคิด ช่วยกันแสดง

ธาดาอนุสรณ์

ความคิดเห็น โดยมีเป้าหมายที่จะทำงานให้ดีขึ้น และชัดเจนขึ้น อาจารย์จึงสนใจ ใฝ่เรียนรู้จากทุกคนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับอาจารย์ อาจารย์จึงเป็นผู้สูงวัยที่มีหัวใจของความเป็นเด็กที่บริสุทธิ์สำหรับพวกเรา และรู้สึกอบอุ่นทุกครั้งที่ได้พูดคุยกับอาจารย์

3. ความเป็นผู้ใหญ่ที่แท้จริง ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญในการพัฒนาคนและพัฒนางาน อาจารย์เป็นผู้ให้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ให้ออกาสแก่คนได้ทำงาน โอกาสเป็นปัจจัยสำคัญแห่งการพัฒนา เพราะอาจารย์มีจิตใจที่สะอาด ไม่ต้องการสิ่งใดเพื่อตัวเอง อาจารย์จึงสามารถมองเห็นอะไรที่กว้างไกลและลึกกว่าคนทั่วไป อาจารย์จึงสามารถให้การส่งเสริม สนับสนุนคนให้ใช้ศักยภาพของเขาเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม โดยอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งอาจารย์ยังให้กำลังใจ ให้คำแนะนำในการทำงานแก่พวกเขาตลอดเวลา โดยไม่ทอดทิ้งให้เขารู้สึกโดดเดี่ยว และพร้อมเสมอที่จะเป็นที่ปรึกษาแก่พวกเขา ในยามที่พวกเขาสับสนและมีปัญหา

หลายท่านคงจะไม่ทราบ ว่า ในช่วงก่อนที่อาจารย์ธาดาจะจากไปเพียงไม่กี่เดือน อาจารย์มีงานหนึ่งชิ้นที่เรียกว่า งานสร้างความสมานฉันท์ในพื้นที่ ที่อาจารย์ต้องการจะทำ อาจารย์ได้ติดต่อให้ดิฉันไปพบอาจารย์ หลังจากที่อาจารย์ออกจากโรงพยาบาล

4. ความมุ่งมั่น เป็นคุณสมบัติสำคัญที่จะทำให้ทุกสิ่งที่ทำประสบความสำเร็จ อาจารย์เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นมาก และให้ความสำคัญกับส่วนรวมมากกว่าจะคำนึงถึงความสะดวกสบายของตนเอง อาจารย์ได้พยายามติดต่อดิฉันมาอีก 2-3 ครั้งผ่านอีเมล ดิฉันก็ยังไม่ตอบอาจารย์เพราะอยากให้อาจารย์พักผ่อน และดูแลสุขภาพของอาจารย์ และรักษาสมดุลในชีวิตมากกว่า จนสุดท้ายอาจารย์ส่งจดหมายที่เขียนด้วยลายมือของ

อาจารย์เอง และยื่นคำขาดว่า “จะให้ผมไปหาคุณที่ปัตตานีก็ได้ ผมรบกวนเวลาไม่นานหรอก ไม่เกินชั่วโมง” เท่านั้นเอง เรา 2 คนรีบพากันไปพบอาจารย์ที่ ม.อ.หาดใหญ่ คิดอยู่ในใจว่า อาจารย์มีเรื่องสำคัญอะไรหนักหนา ถึงรอไม่ได้ขนาดนี้ (ตอนนั้นเราไม่ทราบจริงๆว่า อาจารย์จะจากพวกเราไปเร็วขนาดนี้)

5. ความเป็นจิตอาสา เป็นหัวใจหลักสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน มีคำกล่าวที่ว่า งานใดก็ตามหากต้องการให้เกิดการพัฒนาและความต่อเนื่อง ยั่งยืน ต้องทำด้วยจิตอาสา หากทำงานตามคำสั่งหรือถูกบอกให้ทำ งานนั้นมักจะไม่เกิดการพัฒนาและไม่ยั่งยืน อาจารย์เป็นคนที่มีจิตอาสาทำงานเพื่อสังคมมาโดยตลอดและไม่เปิดเผยตัวเอง อาจารย์ทำงานด้วยใจ และทำด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ต่อทุกสิ่งทุกคนที่อาจารย์พบเจอ อาจารย์ชอบที่จะเรียนรู้ ทำพยาย ช่วยเขาคิด สะท้อนมุมมองให้ลึกซึ้ง พัฒนางานของเขาให้ดีขึ้น เพื่อส่วนรวมจริงๆ

วันที่เราไปพบอาจารย์ เราได้เห็นความเป็นจิตอาสาของอาจารย์จนปฏิเสธความตั้งใจอาจารย์ไม่ได้เลย วันนั้นจำได้ว่าเป็นวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 เราไปพบอาจารย์ในห้องทำงานชั้น 5 อาจารย์ดูแปลกไป อาจารย์โกนผมเสียเกลี้ยงเกลา ใส่หน้ากาก และบอกให้เราทั้งสองคนใส่หน้ากากก่อนที่จะคุย เราพยายามถามไถ่เรื่องสุขภาพของอาจารย์ และต่อรองกับอาจารย์ว่า ให้อาจารย์แข็งแรงก่อนค่อยมาทำงานกันนะคะ อาจารย์ยิ้มและมองพวกเราด้วยสายตาที่อ่อนโยน ผ่านแว่นตากบรอบโตของอาจารย์ อาจารย์พูดเรื่องงานทันที สรุปเรื่องที่พูดคุยกันผ่านหน้ากากวันนั้นประมาณเกือบ 2 ชั่วโมง คือ อาจารย์อยากให้เราช่วยทำงานสร้างความสมานฉันท์ในพื้นที่ โดยเริ่มปลูกฝังคุณธรรมให้กับเด็กเล็กๆ จะเริ่มในศูนย์เด็กเล็กก็ได้ ปลูกฝังให้

เด็กกล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าทำในสิ่งที่ดี ผ่านประสบการณ์ที่พวกเราเป็นจิตอาสา เป็นวิทยากรอบรมเชิงปฏิบัติการตามหลักการของบราห์มา กุมารี มหาวิทยาลัยทางจิตของโลก ที่พวกเราศึกษาและปฏิบัติอยู่ อาจารย์แนะนำให้เราทำงานอย่างเป็นระบบ แต่ครอบคลุมในทุกด้าน ไม่ใช่แค่ด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ อาจารย์ให้ความสำคัญกับวิธีการหรือกระบวนการในการทำงาน มากกว่าผลงานที่คาดว่าจะได้รับ อาจารย์ต้องการให้พวกเราทำอะไรที่เล็กๆ เลือกทำแค่หนึ่งหรือสองแห่ง แต่ต้องทำให้เกิดการมีส่วนร่วม และมีการติดตามประเมินผล โดยไม่ต้องแจกของ แจกเงิน และจะต้องไม่เอางานเหยี่ยวยาที่ทำอยู่มาเกี่ยวข้อง พยายามๆ ให้เริ่มต้นทำงานใหม่จากศูนย์ ทำให้เป็นโมเดลที่คนอื่นสามารถมาเรียนรู้ต่อยอดได้ อาจารย์อยากให้ทำงานในเชิงป้องกันมากกว่ามาแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ

อาจารย์บอกพวกเราว่า พวกหนูเป็นศิลปิน วาดภาพไป ทำงานไป ทำให้สบายใจ แล้วเอามาให้ผมดู และผมจะเลือกส่วนที่จะเอาไปใส่กรอบเอง ไปทำงานแล้วเล่าให้ผมฟังเป็นระยะ ระยะเวลา ส่วนพวกเราก็ต้องการให้อาจารย์แนะนำพวกเรา เพราะประสบการณ์และวิถีคิดของอาจารย์มีมาก และกว้างกว่าพวกเรา ก่อนกลับพวกเราถามอาจารย์เล่นๆ อาจารย์คิดผิด คิดใหม่ได้ นะคะ ใน ม.อ.มีนักวิชาการที่เก่งมากมาย พวกเราไม่ได้เป็นนักวิชาการและไม่เก่งด้วย อาจารย์สายหน้าและบอกว่า ถ้าผมทำได้ งานนี้ผมทำเองไปนานแล้ว งานนี้ไม่ใช่ใครๆ จะทำได้ พวกคุณนั่นแหละต้องเป็นคนทำ ไม่ต้องไปถามนักวิชาการ พวกนั้นก็เหมือนผม คุณทำในแบบของคุณแล้วมาคุยกัน ถ้าจะให้ผมช่วยอะไรก็บอก ตอนนั้นได้แต่แบ่งรับแบ่งสู้กับอาจารย์ ลึกๆก็ยังไม่มั่นใจว่าเราจะทำงานตามที่อาจารย์คาดหวังไว้ได้หรือไม่

ธาดาทุสรณ์

แต่เมื่อเห็นความมุ่งมั่นอาสาที่จะทำงานเพื่อส่วนรวมของอาจารย์แล้ว ทำให้เรายากที่จะปฏิเสธอาจารย์จริงๆ

6. ความเป็นผู้นำ อาจารย์เป็นหมอมที่รักษาโรคหัวใจ แต่มีความเป็นผู้นำที่เป็นธรรมชาติ อาจารย์ใส่ใจทุกเรื่องที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยไม่แยกแยะว่าจะอยู่ที่ไหน ทำงานอะไร หรือนับถือศาสนาอะไร และพร้อมจะทำทุกสิ่งให้ดีขึ้นตามศักยภาพที่อาจารย์มี จึงไม่แปลกใจเลยที่อาจารย์เข้าไปเกี่ยวข้องกับพยาบาล เกษตรกร ทันตแพทย์ เด็กในสลัม ฯลฯ และที่สำคัญ ความเป็นผู้นำที่ดีของอาจารย์แสดงผ่านการเป็นคนที่มีความคิดคำพูด การกระทำที่ไปในทิศทางเดียวกันหรือเหมือนกัน อาจารย์จึงเป็นผู้นำที่นำเกรงขามและได้ใจคนที่ทำงานด้วย

อาจารย์มีบทบาทสำคัญต่อการทำให้สุขภาพความเป็นอยู่ของคนใน 3 จังหวัดมีคุณภาพที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการขออัตรากำลังพยาบาล 3,000 อัตรา การขออัตราผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด เพื่อมาดูแลผู้ที่ได้รับผลกระทบที่บาดเจ็บมากขึ้นจากเหตุการณ์ความไม่สงบ การจัดทำระบบฐานข้อมูลของคนเจ็บที่เข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล หรือที่เรารู้จักกันสั้นๆว่า VIS เพื่อใช้จัดทำยุทธศาสตร์การทำงานและบริหารจัดการของกระทรวงสาธารณสุข ฯลฯ อาจารย์เป็นผู้นำด้วยการเป็นแบบอย่าง อาจารย์ไม่ใช่แค่สั่งให้คนอื่นทำ แต่อาจารย์ลงมือทำกับเขาด้วยตลอดเวลา คอยกระตุ้น คอยติดตามงานตลอดงานต่างๆที่อาจารย์ทำจึงประสบความสำเร็จและเกิดผลกระทบที่ดีต่อส่วนรวมอย่างชัดเจน

พวกเราได้พบกับอาจารย์อีกครั้งในวันอาทิตย์ที่ 24 ตุลาคม 2553 ที่มีการประชุมใหญ่ของมูลนิธิเหยียวยยาเพื่อความสมานฉันท์ซึ่งอาจารย์เป็นประธานในที่ประชุม โดยไม่นึกว่าจะเป็นไปได้พบและพูดคุยกับ

อาจารย์เป็นครั้งสุดท้าย

ระหว่างพักผ่อนช่วงกลางวัน อาจารย์เดินมานั่งใกล้ๆ พวกเรา ถามสารทุกข์สุกดิบไปเรื่อยๆ แต่พวกเราตอนนั้นกลัวแทบแย่ กลัวอาจารย์จะถามเรื่องงานที่อาจารย์ให้ทำ อาจารย์ยิ้มแยมอารมณ์ดีมาก ก่อนที่จะลุกจากที่นั่ง อาจารย์พูดประโยคสุดท้ายว่า “คุณศุภวรรณ” พร้อมเอื้อมมือมาแตะที่บ่าฉัน แล้วบอกว่า “ขอโทษด้วยนะ ผมออกเช็ดในชื่อคุณไปแล้ว” พูดจบอาจารย์ก็เดินยิ้มไปนั่งหัวโต๊ะเพื่อประชุมต่อ ทั้งให้พวกเรางงเป็นไก่ตาแตก คิดอยู่ในใจ อาจารย์ล้อพวกเราเล่นแงๆเลย ฐานที่พวกเราเกาะเกาะไม่ยอมคุยเรื่องงานกับอาจารย์

ปรากฏว่า สิ่งที่พวกเราคิดนั้นผิด อาจารย์ทำจริง ๆ จดหมายของอาจารย์พร้อมกับเช็ด 1 ใบเดินทางมาถึงในวันที่เกิดพายุหมุนถล่มชายฝั่งทะเลตะวันออกแถบจังหวัดปัตตานี นราธิวาส สงขลา วันที่ 1 พฤศจิกายน 2553 ที่บ้านน้ำท่วมตั้งแต่ชั้น 4 บนสุดลงมาถึงชั้นล่าง ไฟก็ดับ เมื่อเปิดอ่านจดหมายของอาจารย์ รู้สึกแปลกๆ เหมือนกับอาจารย์จะสั่งเสียพวกเรา บอกให้เราตั้งใจทำงานสร้าง ความสมานฉันท์ในพื้นที่ และใช้เงินให้หมด โดยไม่ต้องเปิดเผยให้ใครรู้ ตอนนั้นไม่ได้คิดอะไร ตั้งใจแน่วแน่ๆ จะเอาเช็ดไปคืนอาจารย์

หลังจากนั้นเราทราบข่าวว่าอาจารย์ต้องเข้าโรงพยาบาลกระทันหัน พวกเราเอาจดหมายและเช็ดไปเยี่ยมอาจารย์ 2-3 ครั้ง เผื่อว่าวันไหนที่อาจารย์ดีขึ้น เราจะได้คุยและคืนเช็ดให้อาจารย์ แต่ทุกครั้งที่เราไปอาจารย์ก็ยังไม่ยอมคุยคนเดียว มีสายระโยงระยางเต็มไปหมด คุยไม่ได้ หน้าตาอาจารย์สงบนิ่ง ยืนมองอาจารย์ผ่านกระจกและพูดกับอาจารย์ในใจว่า อาจารย์อย่าเป็นอะไรมาจนละนะ ขอให้ความดีงามที่อาจารย์ทำ ช่วยให้อาจารย์หายไวๆ และผ่านพ้นความเจ็บปวดจากการ

รักษาด้วย

แต่สุดท้ายอาจารย์ก็จากพวกเราไปอย่างสงบ ดินฉันจึงได้เอาจดหมายของอาจารย์ไปปรึกษาคุณพ่อ คุณแม่และน้องๆที่บ้าน ทุกคนลงความเห็นให้ทำงานสานต่อความหวังของอาจารย์ให้สำเร็จ นี่คือการเป็นจิตวิญญาณของการเป็นผู้ให้ที่แท้จริงของอาจารย์ธาดาที่อยากแบ่งปันให้ทุกท่านได้รับทราบ หากจิตวิญญาณของอาจารย์รับรู้ในเจตนาที่บริสุทธิ์ของพวกเราที่นำเรื่องนี้มาเปิดเผย อาจารย์คงไม่ว่า ที่ขีดขึ้นคำสั่งของอาจารย์ เพราะอยากจะทำให้คนได้รับรู้ว่า ในที่สังคมวุ่นวาย เต็มไปด้วยความขัดแย้ง ความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพรรคพวกเป็น ที่ตั้ง สังคมหรือผืนแผ่นดินนี้จะสงบสุข เกิดสันติได้อย่างไรที่แท้จริง หากคนในสังคมฝึกที่จะเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ แลกเช่นอาจารย์ธาดาที่แม้หน้าที่การงานจะเป็นเรื่องของการแพทย์รักษาคน แต่อาจารย์ก็มีความคิดกว้างไกลห่วงใยใส่ใจความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของคนในสังคมโดยรวม พวกเราสัญญาว่าจะทำงานที่อาจารย์ฝากไว้ ด้วยการสร้างเด็ก ๆ ให้เป็นคนดี กล้าคิด กล้าทำดี และเสียสละเห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ตนเองเหมือนอาจารย์ หากมีเด็กที่เป็นเหมือนอาจารย์ธาดาอีกสักหนึ่งหรือสองคน สังคมเราคงจะดีและน่าอยู่ขึ้น แม้อาจารย์จะจากพวกเราไปแล้วก็ตาม แต่อุดมการณ์ ความคิดและงานที่จะทำให้เพื่อทำให้สังคมดีขึ้นยังคงอยู่กับพวกเรา และพวกเราจะถ่ายทอดปลุกฝังอุดมการณ์ของอาจารย์แก่เด็กรุ่นหลังสืบทอดต่อกันไป

“Spirituality is the beauty that makes a person lovely, unique and unforgettable”

ศุภวรรณ พิงศรีณี ผู้บริหารมูลนิธิ บรมมา กุมาริ
ราชาโยคะ ปัตตานี (องค์กรสาธารณประโยชน์)